

4. Mojžíšova 21, 4-9: Z hory Hóru táhli dál cestou k Rákosovému moři, aby obešli edómskou zemi. Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti a mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás na poušti umořili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám už protiví.“ poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: „Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modli se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil.“ Mojžíš se tedy za lid modlil. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd'. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu.“ Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd'. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal naživu.

List Efezským 2, 1-10: I vy jste byli mrtvi pro své viny a hříchy, v nichž jste dříve žili podle běhu tohoto světa, poslušni vládce nadzemských mocí, ducha, působícího dosud v těch, kteří vzdorují Bohu. I my všichni jsme k nim kdysi patřili; žili jsme sklonům svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní. Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši. Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.

Jan 3, 14-21: Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný. Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak je v tom, že světlo přišlo na svět, ale lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Neboť každý, kdo dělá něco špatného, nenávidí světlo a nepřichází k světlu, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Symbol květiny a kříže

Na začátku je nám řečeno, jak moc Bůh miloval a miluje svět. Zůstaňme chvíli s tou myšlenkou, zapřemýšlejme a představujme si, co všechno bychom pod tu lásku zahrnuli. Bůh chová velikou, přímo kolosální lásku ke světu. Jaká je jeho láska? Pomozme si svátkem MDŽ. Kdo ví, jaký je původ onoho dne? Já jsem zjistila, že jeho původní a základní myšlenka zněla „za rovnoprávnost žen a volební právo“. To jsme někde v roce 1910. V Rusku pak znělo heslo „chléb a mír“ při protestech žen v roce 1917 v Petrohradu. Prozatímní vláda zareagovala tím, že ženám dala volební právo. A Lenin pak po říjnové revoluci oficiálně tento svátek zavedl. Svátek se rychle rozšířil, jeho obsah kolísal od politického a feministického protestu po apolitickou obdobu Dne matek. Proč tohle uvádím? Abychom si uvědomili, co všechno si asi představujeme, my ženy, když jsme na MDŽ obdarovány. A co chtějí květinou naznačit muži. Představy o vděčnosti, respektu, poděkování až lásce a mnohé další. Darovaná květině to všechno symbolizuje.

Symbolem největším pro Boží lásku k lidem je ukřižovaný Ježíš. Je to divné a zvláštní, že. Boží láska není slepá ani není idealistická. Ví, že je toho hodně, co je špatně, hodně, co by se dalo odsoudit, proč nás zahrnout. Přesto je jeho láska stále větší než všechny chyby a

selhání, i naše chyby a naše selhání.

Na začátku evangelního čtení jsme slyšeli srovnání hada, kterého zvedl Mojžíš, a Ježíše na kříži. Ti, kdo se shromáždili a dívali se na něj, byli uzdraveni. Pomůže nám tenhle příměr, symbol v chápání Boží lásky ke světu, k lidem?

Jsme pozváni k vyjití do světla Boží lásky. Co to může znamenat v našem životě?

Nejde o to milovat slovně, symbolicky, ale jde o vykročení k životu podle Ježíšova příkladu.

To pak přinese velikou ba zásadní změnu v našem přemýšlení, která jde ruku v ruce se změnou chování, se změnou vztahů k lidem kolem nás. Jde o riziko, že naše dobrá vůle, praktická pomoc bude využita či zneužita. Tehdy se podívejme a připomeňme si Ježíše na kříži, to je pravá láska. Pak na ostatní nezanevřeme, ani se neuzavřeme sami do sebe.

Neřekneme si, už jsem udělala a pomohla dost, a co z toho mám. No přece smysluplný život, víru v Ježíše, nepropadání do beznaděje, ale život věčný.

Dal jsi mi všechno, Tobě, Pane, to vracím.

Všechno je tvoje. Nakládej s tím, jak ty uznáš za vhodné, jak Ty chceš.

Mně dej, prosím, jen svou lásku a svou milost. To mi stačí. Amen.

